

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.479/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közfoglalkozási jogviszonyból származó megbízási díj megfizetése iránt indított közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (17. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 1.K.700.186/2025/16. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 52.000 (ötvenkétezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. január 1. napjától 2024. december 31. napjáig (a továbbiakban: perbeli időszak) a városi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Működési körzete (helység1 és helység2 települések) az alperes által kialakított – további kilenc településből álló – körzeti megbízotti csoportnak (a továbbiakban: KMB csoport) is része volt. A felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb [rendezvénybiztosítás, Tevékenység-irányítási Központ (TIK) általi küldés: átkísérés, elővezetés, előállottak őrzése, kísérorri beosztás ellátása] szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perbeli időszakra 1.043.568 forint megbízási díj és annak törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontját, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védíratában – annak jogalapját és összecszerűségét is vitatva – a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.043.568 forint megbízási díjat és annak 2023. július 6. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatát. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj iránti igényt az időközben bekövetkezett jogszabályi változások okán három időszakra lebontva vizsgálta. A 2022. január 1. és 2022. augusztus 11. napjai közötti időszak vonatkozásában a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 15. pontjával összefüggésben utalt arra, hogy a KMB csoport létrehozása nem eredményezheti a körzeti megbízott eredeti működési körzetének megváltoztatását, annak alperes által állított kibővülését. A KMB szabályzat 21. pontja határozza meg azon esetköröket, amelyek szerint a körzeti megbízott a működési körzetéből elvonható, de ezen feltételek fennállása esetén is csak eseti jelleggel. Az alperes nem igazolta a perben, hogy ezen feltételeknek a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása megfelelt, így azok ellátása többletfeladatnak minősült, mivel a járőrszolgálati (és egyéb) feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Hangsúlyozta, a TIK küldéseknek is csak egy része felelt meg a KMB szabályzat 21. pont d) alpontjában írt feltételeknek. A KMB szabályzat kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a hivatásos állomány tagja

munkaköri leírásának ehhez kell igazodnia; az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Mindez a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozza.

[5] Ezt követően akként foglalt állást, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától bekövetkezett módosítása sem eredményezte az alperes megbízási díj alóli mentesülését. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a belügyminiszter irányítása alatt álló szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kogens rendelkezései. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB szabályzat módosítása azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelműsítette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a KMB csoportkörzetnek semmiféle szerepe nincs, az csak a 2. pont a) alpont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, figyelemmel arra is, hogy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §-a szerint közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. E tekintetben – a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. számú döntésében foglaltakat osztva – a felperes megbízási díj iránti igényét a 2022. augusztus 12. és 2023. január 31. napjai közötti időszakra is megalapozottnak találta.

[6] A Hszt. módosítással érintett 2023. február 1 - 2024. december 31. közötti időszak vonatkozásában kitért arra, hogy a Hszt. 71. § (3) bekezdése értelmében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a hivatásos állományú külön díjazásra csak akkor jogosult, ha a többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez és a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörrel való megbízási díj megfizetése nem eseti jellegű. E konjunktív törvényi feltételek fennállását alaposnak találta, figyelemmel arra, hogy a felperes a perbeli időszakban az összes szolgálatát tekintve jelentős számban, 321 alkalommal látott el vegyesen körzeti megbízotti és járőri feladatokat, amely a Hszt. módosítást követő időszak tükrében is jelentős többletmunka végzést jelent.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes a fellebbezésben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, 45. §-ában, valamint a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletében foglaltakat, és jogszabálysértő módon, tévesen értelmezte a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati szabályzat) 70. §-ában, valamint a KMB szabályzat 2. pontjában, 3. pont d) alpontjában, 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 61-63. pontjaiban írt, 2022. augusztus 11. napjáig hatályban volt rendelkezéseket, valamint a

Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4-5., 7., 10., valamint 60. pontjaiban írtakat. Tévesen értelmezte az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 3. és 28. pontjaiban írtakat. Mindezekon felül az elsőfokú bíróság ítélete [3] bekezdésében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdésében írtakba ütköző módon a tényállás körében olyan következtetéseket tett, amelyek a perben rendelkezésre álló és beszerzett bizonyítékok értékeléséből megalapozottan nem következnek. A jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást csak részben megfelelően, a per elbírálása szempontjából irányadó jogszabályi rendelkezéseket ugyanakkor helyesen állapította meg; ám a részben helyesen megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott.

[8] A KMB szabályzat módosítását megelőző időszakra a per adatai nem támasztották alá, hogy a felperes rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot látott el. Önmagában az alapján, hogy a működési körzetén kívül is végzett ilyen feladatokat, nem jelenthető ki megalapozottan járőr beosztásba tartozó feladatok ellátása. Nem vitatta azon ítéleti megállapításokat, amely szerint a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, melyekhez tartozó feladatokat két külön szabályzat tartalmazza; továbbá azt sem, hogy a körzeti megbízott közterületi tevékenysége a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó, míg a járőri feladatok és a járőrszolgálat ellátása a járőr beosztáshoz tartozó feladat. Azon ítéleti megállapításokkal is egyetértett, hogy a KMB szabályzat értelmében a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési ideje legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell végeznie, amely elsődlegesen a működési körzetében kell, hogy történjen. Azonban – érvelése szerint – a javarészt helytállóan megállapított tényekből téves és jogszabálysértő az az elsőfokú bíróság által levont következtetés, hogy a körzeti megbízott által ellátott közterületi szolgálat lényegében csak akkor tekinthető a beosztásába tartozó feladatnak, ha azt a működési körzetében és járőrrel közösen végzi. A törvényszék a KMB csoport létrehozásának céljával ellentétesen jutott arra a következtetésre is, hogy – főként a TIK küldések során – a felperes rendszeresen a működési körzetén, illetőleg a csoport működési körzetén kívül hajtott végre járőri feladatokat. Hangsúlyozta, nem véletlen, hogy a Szolgálati szabályzat 70. §-a járőrözést végrehajtóként nem járőrt (járőr beosztást betöltő személyt), hanem rendőrt jelöl, hiszen ilyen szolgálati formában – többek között – járőr, körzeti megbízott, de akár még nyomozó is elláthat beosztásába tartozó rendőri feladatot. Vitatta azt is, hogy a TIK küldéseket kizárólag járőr beosztásba tartozó láthatja el, a körzeti megbízott pedig csak eseti jelleggel végezheti, a TIK küldés ugyanis utasítás alapján történő rendőri intézkedési kötelezettséget jelent, amely lényegében minden hivatásos állományú rendőri beosztásban kötelezően ellátandó feladat.

[9] A KMB szabályzat módosítása fényében végképp nem állapítható meg, hogy a felperes a beosztásába nem tartozó többletfeladatot látott el, miután az általa korábban hivatkozott járőrözési feladatok a rendőrkapitányság illetékességi területén immáron a KMB szabályzat eredeti normaalkotói szándéknak megfelelően módosított rendelkezése alapján is a munkakörének részét képezik. Ebből kifolyólag az eljáró törvényszéknek a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogosultság fennállása körében tett, ezzel ellentétes megállapítása téves és jogszabálysértő. Hangsúlyozta, a Kúria az Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletében rámutatott, hogy amennyiben jogi norma az adott munkakörre nézve kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Az eredeti normaalkotói szándéknak megfelelően módosított KMB szabályzat kógens jelleggel határozza meg a körzeti megbízotti beosztásban ellátandó feladatokat, az ebbe a körbe nem

illeszthető, e beosztási feladatokról idegen, általa ellátott feladatot a felperes nem jelölt meg a per során.

[10] A Hszt. módosítással érintett, 2023. február 1. napjától kezdődő időszakot az elsőfokú bíróság lényegében érdemben nem vizsgálta. Ítéletének [77] bekezdésében szinte szó szerint idézte a Hszt. 101. és 102. §-ában írt módosult rendelkezéseket, ám azok konkrét értelmezésébe nem bocsátkozott; csupán ítéletének [69] bekezdése tartalmaz a Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggő okfejtést. A felhívott Kf.VII.39.549/2021/4. számú kúriai döntés azonban e körben nem alkalmazható; a munkáltató egyoldalú utasítási jogával történő munkaköri leírás módosítás korlátozottságára vonatkozó értelmezés a jogszabály rendelkezésén alapuló (Hszt. 101-102. §) munkaköri feladatmeghatározás jogát nem érinti. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon értékelte úgy, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, illetve 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezésére figyelemmel a felperes igénye 2023. február 1. napjától is megalapozott. E körben a törvényszék tévesen, a Hszt. 102. §-ában foglaltaktól függetlenül értelmezte a Hszt. 71. §-ában írtakat. Ezzel ellentétben a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat a megbízási díjra való jogosultság megítélése szempontjából mindenképpen vizsgálni (és nem mellőzni) kell, hiszen az a szolgálatteljesítésre vonatkozik, így meghatározza, hogy mi minősülhet többletdíjazásra jogosító többletfeladatnak. Ezen szabály nem üresíti ki a Hszt. 71. §-ában foglalt megbízás jogintézményét, a megbízási díj ugyanis továbbra is jár a szolgálatteljesítési időn kívüli, az érintett által a végzettsége, képzettsége alapján ellátható, de a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli többletfeladatokért. A megbízási díj iránti igény tehát ezen harmadik időszak vonatkozásában sem lehet alapos.

[11] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Rámutatott, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. Ebből következően a működési körzetén kívül, akár a KMB csoport működési területén sem vehető igénybe járőrszolgálatra. A KMB csoport működési körzete tehát nem arra ad felhatalmazást az alperesnek, hogy azon belül bármilyen rendészeti feladatot ellásson a körzeti megbízott. A kísézői feladatok végzésének pedig azért van jelentősége, mert ezek kifejezetten tilalmazottak a körzeti megbízottak számára. A KMB szabályzat módosításával összefüggésben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. és 5.Kf.700.543/2023/4. számú döntéseiben foglaltakra, melyek rámutattak, hogy a KMB szabályzat módosításával teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, ami tulajdonképpen azonosíthatatlanná tenné a körzeti megbízotti beosztáshoz esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat. A Hszt. 2023. február 1-i módosítása kapcsán a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.031/2024/4. számú ítéletét felhívva kiemelte, hogy a jelentős többletmunkáért változatlanul megbízási díj jár; a Hszt. 102. §-át nem lehet úgy értelmezni, hogy a hivatásos állomány tagja ellentételezés nélkül, megbízási díj hiányában köteles minden feladatot ellátni, amelyre képzettsége, végzettsége alapján alkalmas.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatokor figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést, ekként az elsőfokú bíróság által megállapított összezszerűséget nem vitatta, így azt az ítéltábla sem érintette, ebben a körben vizsgálódnia nem kellett. Figyelemmel volt arra is, hogy az egyes ORFK utasítások (KMB szabályzat, Járőrszabályzat, TIK utasítás) szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok, ám nem jogszabályok, azoknak a fellebbezésben felsorolt pontjai megsértésére történő hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adott alapot (Kp. 99. § (1) bekezdés). Az alperes részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőri feladatokat, járőrszolgálatot, ugyanígy azt is, hogy a körzeti megbízott számára tilalmazott feladatokat látott el. Ugyanakkor fellebbezésében nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyíték támasztja alá állítását; mindez a fellebbezésből nem volt kiolvasható. Ez azt jelenti, hogy az alperes a tényállás helytállóságát alaptalanul vitatta, fellebbezéséből megállapíthatóan – miután e körben anyagi jogi érvelését adta elő – valójában az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. Mindez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[14] Az ítéltábla előjáróban – a KMB szabályzat módosításával nem érintett első időszakra vonatkozóan – leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett kérdésekben már állást foglalt, így arról is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a Járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól. Ezért az elsőfokú bíróság a 2022. január 1. és 2022. augusztus 11. napjai közötti első kereseti időszak vonatkozásában helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[15] A KMB szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia,

ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési körzete közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezekon felül a módosítás előtti KMB szabályzat 24. pontja nem tette a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremtette meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen.

[16] Az elsőfokú bíróság arra is helytállóan hivatkozott, hogy a KMB csoport létrehozása a KMB szabályzat 3. pont d) alpontjában és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte; az e körben kialakított egységes és következetes állásponttól a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítéssel hajthat végre. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult. Lényeges azt is hangsúlyozni, az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest és az utasítási jog milyen állományi körre vonatkozik, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti ellentételezésre a felperes jogosult-e. Az továbbá, hogy a Szolgálati szabályzat 70. §-ának rendelkezései a járőrözést (járőrszolgálati formát) végrehajtóként nem járőrt, hanem rendőrt jelölnek, nem jelenti azt, hogy a járőrszolgálati feladatok a felperes körzeti megbízotti beosztásába tartoznának. A Szolgálati szabályzat 70. §-a önmagában egyébként sem, csak a vonatkozó egyéb rendelkezésekkel összefüggésben értelmezhető. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a Szolgálati szabályzat 67. § (1) bekezdésében írtakat, amely szerint a rendőrök a szolgálati feladataikat külön végrehajtási rendelkezések alapján, különböző szolgálati formákban, a szakmai szabályzatokban (ez a felperes esetében a KMB szabályzat) meghatározott módon hajtják végre. A Szolgálati szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. A Szolgálati szabályzat ezen rendelkezése a szolgálati elöljárónak csupán arra ad a lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, s nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kőgensek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.), ami egyúttal azt is jelenti, hogy azoknak kiterjesztő értelmezés nem adható.

[17] Az elsőfokú bíróság bizonyítékokkal alátámasztottan (felperes által csatolt, alperes által nem vitatott kimutatások, eligazító és beszámoltató lapok, tanúvallomás) annak

is megfelelő indokát adta, hogy a felperes ezen többletfeladatokat nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látta el, amely feladatok a szolgálatai többségét érintették. Mindebből helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes szinte minden szolgálatban a saját működési körzetén kívül is látott el szolgálati feladatokat. Helyesen értékelte, hogy a felperes a járőr feladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel látta el, melyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 24. pontja, valamint 2. pont b)-c) alpontjai, miután ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozóak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Összegezve, az elsőfokú bíróság ezen (első) kereseti időszak tekintetében helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperest a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díj megilleti.

[18] A másodfokú bíróság a továbbiakban a 2022. augusztus 12 - 2023. január 31., valamint a 2023. február 1 - 2024. december 31. közötti időszakokra igényelt megbízási díjjal összefüggésben elfoglalt, a keresetet e tekintetben is megalapozottnak találó ítéleti álláspontot vizsgálta.

[19] Az alperes álláspontjával szemben a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései nem teremtek alapot a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére. E körben az ítéltábla teljes mértékben egyetért az elsőfokú ítélet [76] bekezdésében részletesen kifejtett törvényszéki állásponttal, azt szükségtelenül megismételni nem kívánja. Az elsőfokú bíróság jogszerűen következtetett arra, hogy – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Ily módon a törvényszék a második kereseti időszak vonatkozásában is helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[20] A szolgálati viszony az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, a törvényben és más jogszabályokban meghatározott jogosultságok illetik és kötelezettségek terhelik. A szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok alapvetően kógenssek. A Kúria egy korábbi döntésében rámutatott, hogy a kógens rendelkezések kiterjesztően nem értelmezhetőek, azok alkalmazása minden esetben kötelező (EBH2016.M.11.); ilyen törvényi rendelkezéstől sem a felek, sem pedig a bíróság nem térhet el. A jogalkotó hatáskörébe tartozó kérdés dönteni arról, hogy valamely juttatást a hivatásos állomány tagjai részére megteremti-e és az is, hogy milyen feltételekkel (BH2015.79.).

[21] A perbeli esetben a felperes a körzeti megbízott beosztása melletti járőr (és egyéb) többletfeladatok ellátásáért 2023. február 1 - 2024. december 31. közötti időszakra is megbízási díjat igényelt, melyet a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire alapított. Az alperes az eljárás során arra hivatkozott, hogy a Hszt. 2023. február 1. napján elfogadott módosítása értelmében a megbízási díjra való jogosultság megállapításához a Hszt. 71. §-ának a 102. § (1) bekezdés b) pontjával összhangban történő értelmezése szükséges. Fellebbezésében a járőri feladatellátás mértékét és annak rendszerességét nem tette vitássá, álláspontja szerint a felperest az általa igényelt juttatás a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem illeti meg.

[22] E körben az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a felperes a megbízási díjra a fent hivatkozott törvénymódosítást követően a Hszt. 71. § (3) bekezdésének hatályos rendelkezése szerint jogosult, ugyanis a vitatott időszakban a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, a szolgálati beosztásához tartozó többletfeladat ellátásával rendszeresen jelentős többletmunkát végzett, melyre figyelemmel az alperes 102. § (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatos értelmezését nem tekintette relevánsnak; amely elsőfokú ítéleti álláspont vonatkozásában a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

[23] A perbeli esetben a kereseti kérelem szerinti megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó általános rendelkezésektől – elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint –
a Hszt.

102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne.

[24] A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes,
amely
a

71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged; ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános

szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, ami abban ragadható meg, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén megbízási díj jár. Fellebbezésében alaptalanul hivatkozott tehát az alperes arra, hogy az érintett időszakban a felperes megbízási díjra jogosultságát a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja kizárja, ugyanis ez esetben is érvényesül a „lex specialis derogat legi generali” elv, miszerint az általános szabályt a speciális szabály minden esetben felülírja. A perbeli esetben ez akként ölt testet, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett a 71. §-ban rögzített rendelkezést kell alkalmazni. Nem volt megalapozott e körben az alperesi fellebbezés azon állítása, hogy az elsőfokú ítélet a Hszt. módosításával összefüggő kérdést érdemben nem vizsgálta, miután utalt a megváltozott jogszabályi környezetre, a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosított rendelkezésére, mellyel összevetve a Hszt. 71. §-ának vonatkozó rendelkezéseit arra a jogi következtetésre jutott, hogy a Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosított szabályozása értelmében külön díjazásra (megbízási díjra) a hivatásos állomány tagja csak akkor jogosult, amennyiben a többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez és a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörrel való megbízás nem eseti jellegű, amely konjunktív törvényi feltételeket fennállónak találta, mellyel a másodfokú bíróság egyetértett.

[25] Az elsőfokú bíróság ebből következően azt is helyesen értékelte, hogy a felperes az érintett hónapokban jelentős többletmunkát végzett. A Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosításával a jogalkotó szándéka arra irányult, hogy a többletszolgálatért járó helyettesítési díjra az állomány tagja csak azokban az esetekben legyen jogosult, amikor a többletfeladat ellátása valóban érdemben haladja meg a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit. Az elsőfokú bíróság – ugyan sommásan –, de indokát adta annak, hogy a felperes által a körzeti megbízotti beosztása mellett rendszeresen végzett járőri (és egyéb) feladatokat miért tekintette jelentős többletmunka végzésnek. A tényállásban foglaltak és a jogi indokolásban leírtak összevetése alapján megállapítható, hogy figyelemmel volt arra az alperes által sem vitatott peradatra, hogy a felperes a peresített időszakban összesen 321 alkalommal látott el vegyesen körzeti megbízotti és járőri feladatokat. Az elsőfokú bíróság helyes jogi következtetésre jutott, amikor ezen körülményt a Hszt. módosítását követő időszak tekintetében is jelentős többletmunka végzéseként értékelte. Hangsúlyozandó: az nem törvényi kíváncsi, hogy a felperes többletmunka végzése a korábbi időszakhoz képest mindenképpen mennyiségi növekedést mutasson, miután fennállhat az az eset – mint a jelen perbeli tényállás alapján, pusztán a számadatokból, azok nagyságrendjéből kiindulva –, hogy a felperes által teljesített többletmunka végzés már a Hszt. módosítását megelőző időszakban is jelentős többletmunka végzésnek minősült, amely a Hszt. módosítás hatályba lépését követően változatlanul fennállt. Az alperes a felperesi kimutatásban foglaltakat nem vitatta, melyek a feladatellátás nem eseti, hanem rendszeres jellegét alátámasztják, csakúgy, mint a felperes személyes előadása (12. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv), az a körülmény pedig, hogy a többletfeladat-ellátás hónaponként esetleg eltérő mértékű volt, a feladatellátás hosszú ideig, rendszeresen végzett jellegét nem érinti, nem rontja le; ezért az elsőfokú bíróság – a megbízás rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – a kereset megalapozottságáról e körben, ezen kereseti időszak tekintetében is helytálló döntést hozott.

[26] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[27] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése által felhívott 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján, a Pp. 81. § (1)-(2) és (5) bekezdéseire, valamint 82. § (3) bekezdésére figyelemmel kötelezte az alperest a másodfokú eljárásban felmerült felperesi perköltség megfizetésére, amelynek összegét a felperesi felszámítás tartalmával összhangban, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése szerint, a fellebbezésben vitatott pertárgyérték figyelembevételével állapította meg.

[28] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése által felhívott 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontjára és 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[29] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 1.

dr. Antal Regina s. k.	dr. Oláh Zsolt s. k.	dr. Józsa Ágnes s. k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró